

Svetlana ŞAMIL,
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
dosent.

ERMƏNİ XİSLƏTİ

Qarabağ Azərbaycandır!!!

Bu cılız erməninin iştahına bir baxın,
Arxasına güvənir, qətliaamlar törədir.
Forpost olur, alçalır, iyanələr dilənir,
Harda beş gün yaşadı - torpaq mənimdir, deyir.
Başından zərbə alıb, sonra dizinə döyür.
* * *

«- Nə işi var erməninin bu torpaqda,
Əgər ölmək istəmirsə, çıxıb getsin,
İşğalçılıqdan əl çəksin, imtina etsin.
- İti qovan kimi, qovariq onu,
Budur erməni iddiasının sonu!»
* * *

« -Sən kimsən, mənə şərtlər qoyursan,
Düşüb qapı-qapı şayiə yayırsan?
Gedib güclülərin dabanın yalayırısan.
Sonra da, Qarabağ Ermənistandı, deyirsən,
Başını daşa döyürsən, böyük qələt edirsən!».

Gedirəm Şuşaya, gedən var, gəlsin,
İntiqam almağa gedən var, gəlsin!
Nə qədər «Qarabağ!» deyib qışqıraq?
Nə qədər «Qarabağ!» deyib hıçqıraq?
Daha bəsdir şəhidlərə yas saxlamaq,
Gedib qəbrlər üstə zülüm-zülüm ağlamaq.
Şəhidlərin qanını almaq vaxtıdır!
Alçaq ermənini başa salmaq vaxtıdır!
Gedirəm Şuşaya namus dalınca,
Gedirəm Şuşaya qeyrət dalınca,
Gedirəm Şuşaya üsyan etməyə,
Qələbə qazanıb, bayram etməyə!
Gedirəm ruhları sevindirməyə!
Ölmüş arzuları mən diriltməyə,
Gedən var, gəlsin!

SƏN MƏNİ AXTAR

Harda meşə görsən, harda dağ görsən,
Harda çiçək görsən, harda xar görsən,
Harda çəmən görsən, harda bağ görsən
Elə o yerlərdə sən məni axtar.

Bir gün yolun düşsə gözəl Şuşaya,
«Şəkili» bulaqda sən məni axtar.
İstəsən görəsən oylaqlarımı,
«Üç mix»a çıxanda, «Kaha»da axtar.

Vətənim, sevgilim, eşqidir Şuşa,
«Xan bağı, «Cıdır düzü», «İsa bulağı».
Əgər yolun düşsə, olsan qonağı
«Daş altı», «Turş su»da sən məni axtar.

Ruhum oralarda ilişib qalıb,
Həsrət gözlərimin arzusu Şuşa.
Deyirlər ki, Şuşa xaraba qalıb
O xarabalıqlarda sən məni axtar.

2002

ŞUŞADA

O gözəl vətənə düşərsə yolum,
Daş olub, qaya tək qallam Şuşada.
O kiçik həyətdə moruğa dönüb,
Babamın iyini allam Şuşada.

Ay həsrət ürəyim, çırpınma hədər,
Doymadım vətəndən, gəzdim nə qədər.
Bitəm çəmənlərdə dağ gülləri tək,
Torpağa qovuşub qallam Şuşada.

Xeyli vaxtdır düşmənlə girib cəngə,
Ayaqlar altında gəlibdir təngə.
Qayıtmaq arzusu düşübdür ləngə,
Dönərsəm bəxtəvər ollam Şuşada.

Dolandı xəyalım, aşdı başımdan,
Gözəlliklər bir-bir keçdi qarşımdan.
Bu elə həsrətdir, keçir yaşımdan,
Həyatdan kamımı allam Şuşada.

DÜNYA GÖZƏL DÜNYADI

Dünya gözəl dünyadı,
Yalanları olmasa.
Bizi əvvəl səsləyib,
Sonra yola salmasa
Dünya gözəl dünyadı.

Bəxtin dönük olmasa,
Vaxtsız insan solmasa,
Pislərə yer olmasa
Dünya gözəl dünyadı.

Yalan ayaq tutmasa,
Övlad səni atmasa,
Xəbis-xəbis insanlar
Pusqularda durmasa,
Sənə tələ qurmasa,
Dünya gözəl dünyadı.

Ürəyinə dağ çəkib,
Səni küsdürməsələr,
Bu gözəl dünyamızdan
Səni bezdirməsələr,
Dünya gözəl dünyadı.

Bu dünyanın dərini,
Yaxşılar daşısı da,
Mərdləri çox olsa da,
Namərdlər yaşamasa
Dünya gözəl dünyadı.

BURA QƏBİRİSTANLIQDIR

Bura qəbiristanlıqdır,
əbədiyyət yeridir.
Burda da, təbiət
öz qanunun yeridir.
Bura yoxdan var olub,
vardan yox olanların,
yaşanmış ömürlərin
son mənzili, evidir.

Burda həsrət olan var,
bura həsrət qalan var.
Burda vaxtsız gedənlər,
bura qibtə edənlər,
Dünyaya gələnlərin
bura son mənzilidir,
Bura bəhanələrlə
gələnlərin yeridir.

Avqust, 2010

ANAMI İSTƏYİRƏM

Dərd başımdan aşanda,
Fikir-xəyal çaşanda,
Ayrılıq danışanda
Anamı istəyirəm.

Sevinc, fərəh gələndə,
Ölkələri gəzəndə,
Çəməndən gül dərəndə
Anamı istəyirəm.

Bir bəstəboy görəndə,
Saçlarımı hörəndə,
Sevinəndə, güləndə
Anamı istəyirəm.

Məclislərdə olanda,
Otaqda tək qalanda,
İçim sözlə dolanda
Anamı istəyirəm.

Həsrət boynum əyəndə,
Təzə paltar geyəndə,
Analardan deyəndə
Anamı istəyirəm.

Qocalıq yol yoldaşım,
Artıq ağarmış başım,
60-ı keçib yaşıım
Anamı istəyirəm,
Anamı istəyirəm!

BABAMA

Özün yoxsan, sözün qalıb,
Ürəyimdə közün qalıb,
Gözlərimdə gözün qalıb,
Can, ay Baba, can, ay Baba.

Ayrılığın yaman oldu,
Gözlərim boşaldı, doldu.
Könlüm evi viran oldu,
Kaş biləydin sən, ay Baba.

Həkk olmusan yaddaşıma,
Adın yazılıb adıma.
Yaman çatardın dadıma,
Hər bir işdə sən, ay Baba.

Həm dost idin, həm də yoldaş,
Həm ataydın, həm də sirdaş.
Bir də səni görsəydim, kaş...
Uy, ay Baba, uy, ay Baba.

1988

QOCA, QARI DEDİLƏR...

Qocaq qarı dedilər...
Anam yadıma düşdü.
İçimi dərd üşütdü.
Yazıq yaman qocalmış,
Yamanca büzüşmüşdü,
Saçları ağarmışdı,
Üzündə zamanın
İzi qalmışdı,
Təbiət verdiyin
Ondan almışdı.
Gözləri keçən əsrin
Əvvəlindən baxardı,
Hərdən bir ah çəkərdi,
Yandırardı-yaxardı...
Kimlərdən narazı,
Kimdənsə incik idi...

Həyatımın dərd-səri
Bərk qatmışdı başımı,
O qədər də duymazdım
Onun o göz yaşını.

İndi yaşa dolmuşam,
Qoca qarı olmuşam,
Anamın çəkdiklərin,
Ancaq onun yaşına,
Çatdığımçün duymuşam.

Qoca qarı dedilər,
Anam yadıma düşdü,
İki qarı xəyalən,
Bir-birilə görüşdü.

2005

Şuşasızlıqdan bezəndə,
Bu dünyadan köç edəndə,
Həyata vida deyəndə,
Əbədiyyətə gedəndə,
Dəfnimə yer aramayın,
Axtarmayın!

Qaçqın düşmüş güzarını,
Açın ana məzarını,
Anam açsın qollarını.
Başımı qoyum sinəsinə,
Qoy, o məni qucaqlasın.
Məni anam ağlasın,
Mən ona, o da mənə
Əbədi yas saxlasın!

2005